

ל"ג בעומר

סיפור ל"ג בעומר

רבי שמעון ישב עם חבריו, ר' יהודה ור' יוסי בעיר יבנה ודברו על מלכות רומי, ר' יהודה דיבר טוב ר' יוסי שתק ור' שמעון אמר שהכול תיקנו לעצמם ולטובתם והיה שם אחד בשם יהודה בן גרים שסיפר מה שדיברו החכמים עד שהגיע השמועה למלך רומי וביקש את נפשו של רבי שמעון, ר' שמעון ובנו נתחבאו בבית המדרש ואשתו היתה מביאה להם אוכל, אחרי תקופה פחדו שיתגלו ברחו למערה בעיר פקיעין בלי לספר לאף אחד גם לא לאשתו, ושם קרה להם נס גדול שצמח עץ חרובים שנהפך בער"ש

לתמרים

ונברא להם

מעין, וישבו

שם ולמדו

תורה משך

כל שעות

היום כשהם

מכוסים בחול

עד צאורם

ורק לתפילה

היו מלבישים

את בגדיהם, ואליהו הנביא הי מגיע ללמוד אתם וגילה להם הרבה סודות התורה.

יום אחד ישבו התלמידים בבית המדרש, ונשאל שאלה ולאף אחד לא היה תשובה, קם רבי יהודה ואמר שחבל שבר יוחאי לא איתנו שהוא היה עונה לנו, באחד ראה ר' יוסי איך צפרים עפות ואחריהן יונה, אמר יונה יונה הנאמנת בשליחותה עוד מימי המבול בצעי בעבורנו שליחות לבר יוחאי, ירדה היונה ונעמדה לפניו כתב השאלה בפתק ושלח עם היונה ור' שמעון ענה להם והחזירה אליהם ושמחו התלמידי חכמים שמחה גדולה.

לאחר 12 שנים מת מלך רומי ועמו גזירותיו, התייצב אליהו הנביא בפתח המערה ואמר מי יודיע לבר יוחאי שהמלך מת וגזירותיו בטלו וכאשר שמעו ר' שמעון ור' אלעזר את הבשורה יצאו מן המערה ולא יכלו לסבול כשראו אנשים עובדים ושאלו מניחים חיי עולם ועוסקים בחיי שעה, וכל מקום שהיו נותנים עיניהם נשרף מיד. יצאה בת קול ואמרה! להחריב עולמי יצאתם. חזרו למערתם למשך 12 חודשים ויחאה בת קול צאו ממערתכם.

בדרכם חזרה בער"ש פגשו יהודי זקן עם שני חבילות הדסים שאלו למה לוקח את ההדסים ענה לכבוד שב"ק שאלו האם אין די בחבילה אחד ענה: אחד כנגד זכור ואחד כנגד שמור, נחה דעתם ואמרו כמה חביבים מצוות על בני"ו ושוב לא הקפידו.

רבי פנחס בן יאיר היה מצוי בבית רבי רחומאי ואמר לו רבי רחומאי לרבי פנחס רואה אני מרגלית מאירה (הכוונה לרבי שמעון) וממנה יצאה עוד אור (הכוונה לר' אלעזר) יצאו לעולם צא ולך חפש אותם יצא וראה צפורים עפות שאלם האם ראיתם את בר יוחאי לכנה והשבנה לי – חזרו עם פתק שכתוב שיצאו מן המערה ר' שמעון ור' אלעזר הלך ר' פנחס לבית ר' שמעון ומצא

אותו כל גופו מלא סדקים ופצעים מרוב השנים שישוב בחול בכה
ר' פנחס אמר לו ר' שמעון אשרי חלקי שאלמלא זאת לא הייתי
זוכה לכ"כ הרבה גילויים ברזי התורה.

ביום שבו נפטר ר' שמעון אסף את חבריו הת"ח וגילה להם
הרבה סודות התורה כל היום, כשיצאו הקיף אש גדול את הבית
ואף אחד לא יכל להתקרב לבית, וכשהלכה האש ראו שנפטר
התנא האלוקי ובאו אנשי צפורי ורצו שיקברו את ר' שמעון בעירם
ורבו ונעשה נס שהתרוממה המיטה לבד באוויר ורחף עד המערה
במירון והבינו שרצונו להיקבר במירון.

בַּר יוֹחָאִי נְמִשְׁחַת אֲשֶׁרִיף שְׁמֵן שֶׁשׁוֹן מִחֲבָרִיף:

בַּר יוֹחָאִי שְׁמֵן מְשַׁחַת קֹדֶשׁ, נְמִשְׁחַת מְמַדַּת הַקֹּדֶשׁ, נְשֹׂאת צִיץ נֹזֵר
הַקֹּדֶשׁ, חֲבוּשׁ עַל רֵאשִׁיף פְּאָרְף. בַּר יוֹחָאִי:

בַּר יוֹחָאִי מוֹשֵׁב טוֹב יִשְׁבֶּת, יוֹם נִסְתָּ יוֹם אֲשֶׁר בְּרַחַת, בְּמַעְרוֹת צוּרִים
שְׁעַמְדַת, שָׁם קִנִּית הוֹדֵף וְהִדְרֵף. בַּר יוֹחָאִי:

בַּר יוֹחָאִי עֲצֵי שְׁטִים עוֹמְדִים, לְמוֹדֵי יְדוּד הֵם לוֹמְדִים, אֹר מִפְּלֵא אֹר
הִיקוּד הֵם יוֹקְדִים, הֵלֵא הֶמָּה יוֹרוּף מוֹרְף. בַּר יוֹחָאִי:

בַּר יוֹחָאִי וְלִשְׁדָּה תְּפוּחִים, עֲלִית לְלִקֹּט בּוֹ מְרַקְחִים, סוּד תוֹרָה כְּצִיִּים
וּפְרָחִים, נַעֲשֶׂה אָדָם נֶאֱמַר בְּעִבּוּרְף. בַּר יוֹחָאִי:

בַּר יוֹחָאִי נֶאֱזַרְתָּ בְּגִבּוֹרָה, וּבְמִלְחָמַת אִשׁ-דַּת הַשְּׁעָרָה, וְחָרַב הוֹצֵאתָ
מִתְעָרָה, שְׁלֵפַת נֶגֶד צוֹרְרִיף. בַּר יוֹחָאִי:

בַּר יוֹחָאִי לְמִקּוֹם אֲבִנֵי שֵׁשׁ, הִגְעַת וּפְנֵי אַרְיָה לִישׁ, גַּם גֵּלַת כּוֹתֶרֶת עַל
עֵישׁ, תְּשׁוּרֵי וּמֵי יִשׁוּרְף. בַּר יוֹחָאִי:

בַּר יוֹחָאִי בְּקֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים, קוֹ יְרוּק מְחִדֵּשׁ חֲדָשִׁים, שְׁבַע שַׁבָּתוֹת סוּד
חֲמֻשִׁים, קִשְׁרַת קִשְׁרֵי שֵׁין קִשְׁרִיף. בַּר יוֹחָאִי:

בַּר יוֹחָאִי יוֹד חֲכָמָה קְדוּמָה, הִשְׁקִפְתָּ לְכַבּוּדָה פְּנִימָה, שְׁלֻשִׁים וּשְׁתַּיִם
נְתִיבוֹת רֵאשִׁית תְּרוּמָה, אֶת כְּרוּב מְמַשֵּׁח זֵיו אוֹרְף. בַּר יוֹחָאִי:

בַּר יוֹחָאִי אֹר מִפְּלֵא רוּם מְעֵלָה, יִרְאֵת מְלֵהֲבֵיט כִּי רַב לָהּ, תַעֲלוּמָה וְאֵין
קוֹרָא לָהּ, נְמַת עֵין לֹא תִשׁוּרְף. בַּר יוֹחָאִי:

בַּר יוֹחָאִי אֲשֶׁרִי יוֹלְדֶתְךָ, אֲשֶׁרִי הָעַם הֵם לוֹמְדֶךָ, וְאֲשֶׁרִי הָעוֹמְדִים עַל
סוּדְךָ, לְבוּשֵׁי חֲשָׁן תְּמִיךָ וְאוּרִיף:

בַּר יוֹחָאִי נְמִשְׁחַת אֲשֶׁרִיף שְׁמֵן שֶׁשׁוֹן מִחֲבָרִיף:

וְאָמְרָתֶם כֹּה לַחַי, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי:

וְאָמְרָתֶם כֹּה לַחַי, רַבִּי שְׁמַעוֹן צְדִיקָאִי:

אִישׁ אֱלָקִים קְדוֹשׁ הוּא, אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָהּ, לֵב חָכֵם יִשְׁכִּיל פִּיהוּ, אָדוֹנֵנוּ
בֶּר יוֹחָאִי. וְאָמְרָתֶם:

בְּרוּךְ הוּא מִפִּי עֲלִיוֹן, קְדוֹשׁ הוּא מִהַרְיוֹן, מְאוֹר גְּלִיל הָעֲלִיוֹן, אָדוֹנֵנוּ
בֶּר יוֹחָאִי. וְאָמְרָתֶם:

גְּבוּר וְאִישׁ מְלַחֲמָה, בְּדַת תּוֹרָה תְּמִימָה, מְלֵא מִדַּע וְחֲכָמָה, אָדוֹנֵנוּ בֶּר
יוֹחָאִי. וְאָמְרָתֶם:

דִּרְשׁ כָּל תַּעֲלוּמוֹת, בְּעֵז וְתַעֲצוּמוֹת, עָלָה מַעֲלוֹת רְמוֹת, אָדוֹנֵנוּ בֶּר
יוֹחָאִי. וְאָמְרָתֶם:

הַחֲבֵא בְּתוֹךְ מְעָרָה, מִפְּנֵי הַגְּזֵרָה, שֵׁם לְמַד סְתָרֵי תּוֹרָה, אָדוֹנֵנוּ בֶּר
יוֹחָאִי. וְאָמְרָתֶם:

וְשֵׁם נִבְרָא מִעֵין לוֹ, וְחָרוּב לְמֵאֲכָלוֹ, מַה טוֹב חֶלְקוֹ וְחֶבְלוֹ, אָדוֹנֵנוּ בֶּר
יוֹחָאִי. וְאָמְרָתֶם:

זָכַר צְדִיק לְבִרְכָה, דִּין רִיכָא וְבֵר רִיכָא, זָכָה רַבִּים וְזָכָה, אָדוֹנֵנוּ בֶּר
יוֹחָאִי. וְאָמְרָתֶם:

חִדֵּשׁ כַּמָּה הֶלְכוֹת, הֵם בְּמִשְׁנָה עֲרוּכוֹת, זֶה הַמְּרָגִיז מִמְּלָכוֹת, אָדוֹנֵנוּ
בֶּר יוֹחָאִי. וְאָמְרָתֶם:

טָהַר אֶת עֵיר טְבַרְיָה, עָשָׂה אוֹתָהּ נִקְיָה, הוֹדוּ לוֹ מִשְׁמִיא, אָדוֹנֵנוּ בֶּר
יוֹחָאִי. וְאָמְרָתֶם:

יָדַע כָּל הַנְּסִתְרוֹת, דְּבָרָיו עוֹשִׂים פְּרוֹת, בְּטַל כַּמָּה גְּזֵרוֹת, אָדוֹנֵנוּ בֶּר
יוֹחָאִי. וְאָמְרָתֶם:

כָּל יָמָיו אֲשֶׁר חָיָה, אוֹת הִקְשֵׁת לֹא נִהְיָה, כִּי הוּא אוֹת עוֹלָם הָיָה, אָדוֹנֵנוּ
בֶּר יוֹחָאִי. וְאָמְרָתֶם:

לְכֹל יִשְׂרָאֵל הָאִיר, בְּסוּד תּוֹרַת הַבְּהִיר, כְּאוֹר הַחֲמָה מְזֹהִיר, אֲדוֹנֵנוּ בְּרַ
יְוָחֵאִי. וְאִמְרַתֶּם:

מְקוֹם בְּחַר בְּשִׁמְיָא, עִם הַנְּבִיא אַחֲיָה, זֶה מְבַנֵּי עֲלֵיָה, אֲדוֹנֵנוּ בְּרַ יְוָחֵאִי.
וְאִמְרַתֶּם:

נְחַמְד מְאֹד לְמַעְלָה, זָכָה לִיקָר וּגְדֻלָּה, כְּתֵר עֲלִיוֹן לוֹ נִגְלָה, אֲדוֹנֵנוּ בְּרַ
יְוָחֵאִי. וְאִמְרַתֶּם:

סִינֵי סִינֵי לוֹ נִקְרָא, אָרִי שְׂבַחֲבוֹרָה, מְמַנּוּ תִצַּא תּוֹרָה, אֲדוֹנֵנוּ בְּרַ יְוָחֵאִי.
וְאִמְרַתֶּם:

עֲשֵׂה שְׁבָעִים תְּקוּנִים, יְקָרִים מְפִנִּינִים, בָּם תִּקַּן הָעֲלִיוֹנִים, אֲדוֹנֵנוּ בְּרַ
יְוָחֵאִי. וְאִמְרַתֶּם:

פָּתַח אֶת פִּי בְּחֻכְמָה, הוֹצִיא אוֹר תַּעְלוּמָה, תִּקַּן זְהָרֵי חֲמָה, אֲדוֹנֵנוּ בְּרַ
יְוָחֵאִי. וְאִמְרַתֶּם:

צְדִיק יְסוּד הָעוֹלָם, גְּלָה מְדַרְשׁ הַנְּעֵלָם, יְכוּל לְפִטוֹר הָעוֹלָם, אֲדוֹנֵנוּ בְּרַ
יְוָחֵאִי. וְאִמְרַתֶּם:

קוּלוּ זְמַר עָרִיצִים, וְהִכְרִית אֶת הַקּוֹצִים, וְהִצִּיל הַלְּחוּצִים, אֲדוֹנֵנוּ בְּרַ
יְוָחֵאִי. וְאִמְרַתֶּם:

רְאֵה פָּנָיו מְאִירִים, בְּשִׁבְתוֹ עִם חֲבֵרִים, עֵת גְּלָה סוּד נְסֻתָרִים, אֲדוֹנֵנוּ
בְּרַ יְוָחֵאִי. וְאִמְרַתֶּם:

שְׁלוֹם רַב עַל מְשַׁכְּבוֹ, מַה יִּפְּיוּ וּמַה טוֹבוֹ, דוֹבֵר אֶמֶת בְּלִבּוֹ, אֲדוֹנֵנוּ בְּרַ
יְוָחֵאִי. וְאִמְרַתֶּם:

תּוֹרָתוֹ מִגֵּן לָנוּ, הִיא מְאִירַת עֵינֵינוּ, הוּא יְמַלִּיץ טוֹב בְּעֵדְנוּ, אֲדוֹנֵנוּ בְּרַ
יְוָחֵאִי. וְאִמְרַתֶּם:

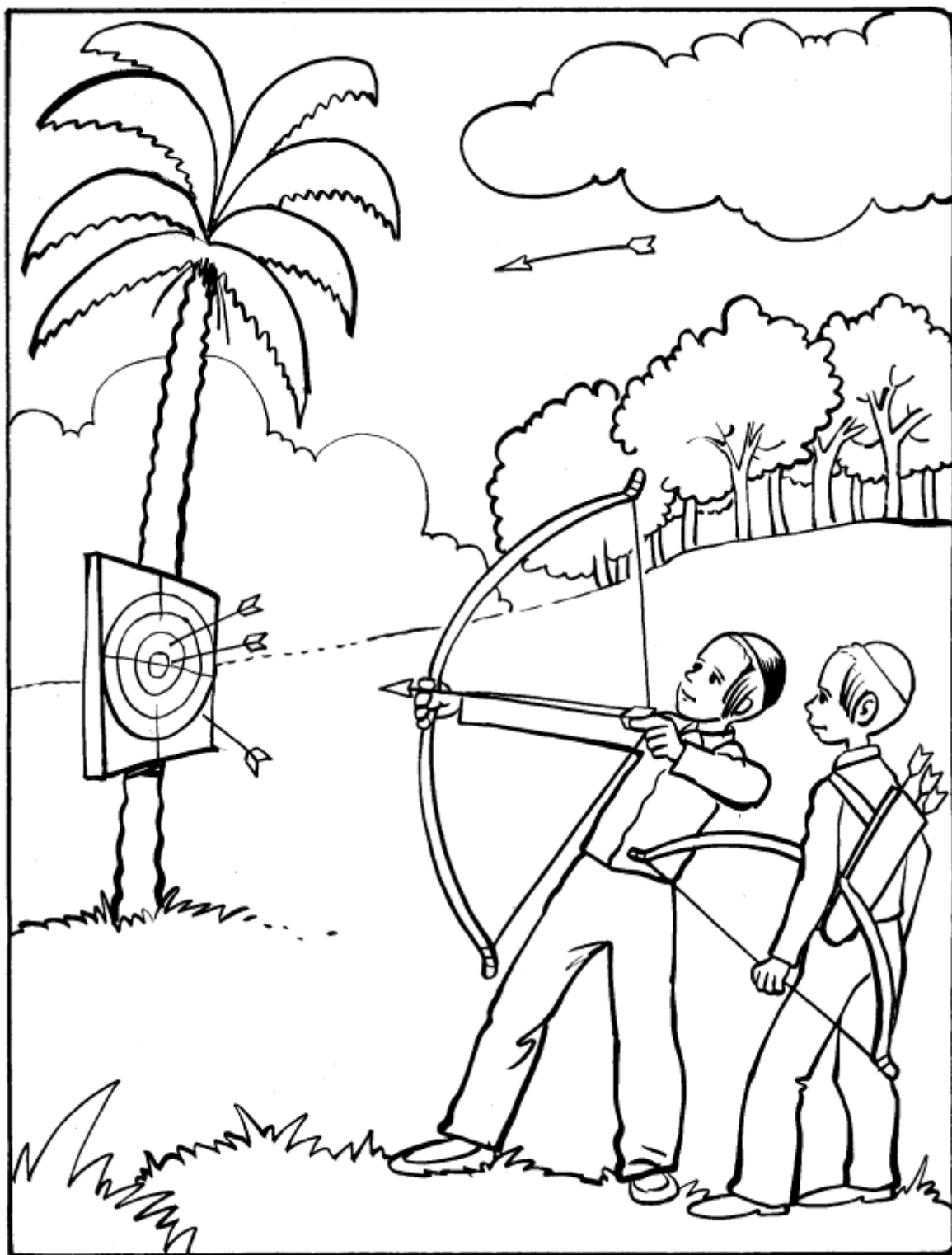
וְאִמְרַתֶּם כֹּה לַחֲי, רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרַ יְוָחֵאִי:

וְאִמְרַתֶּם כֹּה לַחֲי, רַבִּי שְׁמַעוֹן צְדִיקָאִי:

אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל,
לִפְנֵי מִי אַתֶּם מְטַהְרִין, וּמִי מְטַהֵר
אֶתְכֶם, אֲבִיכֶם שְׁבַשְׁמַיִם. וְאוֹמֵר, מְקוֹה
יִשְׂרָאֵל יְיָ, מַה מְקוֹה מְטַהֵר אֶת
הַטְּמֵאִים, אֵף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְטַהֵר
אֶת יִשְׂרָאֵל:

חץ וקשת

חלאקה

מט

שנים.

מדורה

מירון

